

XVII.

Forslag til Lov

om

Sparekasser.

(Fremsat i Landstinget den 17. Oktober 1913 af Minister for Handel og Søfart
Hassing-Jørgensen.)

§ 1.

En Sparekasses Virksomhed maa alene bestaa i at sikre og frugtbargøre Befolkningens Sparemidler ved:

- a. Modtagelse af Indskud til Forrentning;
- b. Anbringelse af Midlerne dels i sikre og let sælgelige Værdipapirer som Statsobligationer, Kreditforeningsobligationer og lignende, dels i Udlaan mod Pantesikkerhed, Selyskyldnerkaution eller tilsvarende Betryggelse. Sparekasser maa dog ikke diskontere eller yde Laan paa Veksler.

Sparekasser, der ved denne Lovs Ikrafttræden driver Forsørgelsesvirksomhed i Forbindelse med Sparekassevirksomhed, skal dog være berettigede til under Tilsyn af Sparekasseinspektøren at vedblive dermed saa længe og i det Omfang, denne Virksomhed godkendes af Ministeriet for Handel og Søfart.

Sparekasser maa ikke yde Garanter eller Aktionærer højere Udbytte af den indbetalte Kapital end 4 pCt. aarlig. For Sparekasser, oprettede før 1. April 1912, gælder dette Forbud dog ikke før 10. Aar efter Lovens Ikrafttræden.

§ 2.

Staten fører Tilsyn med Sparekasserne ved en Sparekasseinspektør, der udnævnes af Kongen og staar umiddelbart under Ministeren for Handel og Søfart.

§ 3.

Sparekasser er pligtige og eneberettigede til at benytte Ordet „Spare“ i deres Benævnelse.

Sparekasser er berettigede til for modtagne Indskud at udstede Indlaansbevis og Kontrabog, hvilken sidste skal benævnes „Sparekassebog“ og indeholde en Gengivelse af nærværende Lov og af Sparekassens Vedtægt.

De paa Sparekassebog eller Indlaansbevis gjorte Indskud kan kun hæves mod samtidig Afskrivning i Sparekassebogen eller paa Indlaansbeviset.